

V

(Yttranden)

DOMSTOLS FÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Begäran om yttrande framställd av kommissionen i enlighet med artikel 218.11 FEUF

(Yttrande C-1/13)

(2013/C 226/02)

Rättegångsspråk: *samtliga officiella språk***Sökande**

Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre och A.-M. Rouchaud-Joët)

Fråga som ställs till domstolen

Omfattas godkännande av ett tredjelands tillträde till Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civilrättsliga aspekterna på internationella bortföranden av barn av unionens exklusiva befogenhet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 8 mars 2013 — A mot B m.fl.

(Mål C-112/13)

(2013/C 226/03)

Rättegångsspråk: *tyska***Hänskjutande domstol**

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Svarande i första instans och klagande i andra instans: A

Sökande i första instans och motparter i andra instans: B m.fl.

Tolkningsfrågor

1. Kan man utifrån den unionsrättsliga "ekvivalensprincipen" — vid genomförandet av EU-rätten i ett förfarandesystem där de allmänna domstolar som är behöriga att avgöra

sakfrågan även ska pröva om lagarna strider mot författningen, men inte tillåts att generellt upphäva lagarna, vilket i stället åligger en särskilt inrättad förvaltningsdomstol — dra slutsatsen att de allmänna domstolarna även måste vända sig till författningsdomstolen under förfarandet om en lag strider mot artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna för att få till stånd ett allmänt upphävande av lagen och inte enbart kan underlåta att tillämpa lagen i det konkreta fallet?

2. Ska artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att den utgör hinder mot en processuell bestämmelse, där det föreskrivs att en internationellt obehörig domstol kan utse en god man på grund av frånvaro för en part vars hemvist inte kan fastställas och att denne gode man genom sitt "svaromål" på ett bindande sätt kan påverka den internationella behörigheten?
3. Ska artikel 24 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (nedan kallad förordning nr 44/2001) ⁽¹⁾ tolkas så, att en "svarandes svaromål" i den mening som avses i denna bestämmelse endast föreligger om motsvarande processhandling har vidtagits av svaranden själv eller av dennes befullmäktigade rättsliga ombud eller gäller detta utan inskränkning även om en god man på grund av frånvaro har förordnats i enlighet med lagstiftningen i den berörda medlemsstaten?

⁽¹⁾ EGT L 12, 2001, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 21 maj 2013 — Elcogás S.A. mot Administración del Estado och Iberdrola S.A.

(Mål C-275/13)

(2013/C 226/04)

Rättegångsspråk: *spanska***Hänskjutande domstol**

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Elcogás S.A.

Motparter: Administració del Estado och Iberdrola S.A.

Tolkningsfråga

Kan artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt jämte praxis från Europeiska unionens domstol angående denna artikel (i synnerhet domarna i målen C-379/98 ⁽¹⁾ och C-206/06 ⁽²⁾), tolkas så att de årliga belopp som utbetalas till företaget Elcogás i egenskap av innehavare av en viss typ av elproduktionsanläggning, enligt en av regeringen godkänd extraordinär finansieringsplan för företaget, ska betraktas som "stöd som ges av en medlemsstat eller med statliga medel", när mottagandet av dessa belopp förs till den allmänna posten "fasta kostnader för elnätet" vilka betalas av samtliga användare och överförs till företag i elsektorn med hjälp löpande utbetalningar som Comisión Nacional de Energía ombesörjer enligt på förhand fastställda rättsliga kriterier utan utrymme för någon som helst skönmässig bedömning?

⁽¹⁾ REG 2001, s. I-2099.

⁽²⁾ REG 2008, s. I-5497.

Begäran om förhandsavgörande framställd av J (Spanien) den 22 maj 2013 — B mot S

(Mål C-280/13)

(2013/C 226/05)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Barclays Bank S.A.

Motparter: Sara Sánchez García och Alejandro Chacón Barrera

Tolkningsfrågor

1. Ska rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ⁽¹⁾ och de principer i gemenskapsrätten som avser skydd av konsumenterna och balans i avtalsförhållanden tolkas så, att de utgör hinder för att tillämpa den spanska lagstiftningen om inteckningar, enligt vilken, trots att det föreskrivs att fordringsägaren kan begära ytterligare säkerheter när en intecknad fastighets uppskattade värde minskar med 20 procent, det, i samband med ett förfarande för utmätning av intecknad egendom, inte föreskrivs att gäldenären/konsumenten, efter det att det gjorts en annan värdering, kan begära omprövning av det uppskattade värdet, åtminstone med avseende på tillämpningen av artikel 671 LEC, ⁽²⁾ när värdet har ökat med samma procentandel eller högre under den tid som har förflutit mellan upprättandet av inteckningen och utmätningen av den intecknade egendomen?

2. Ska rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal och de principer i gemenskapsrätten som avser skydd av konsumenterna och balans i avtalsförhållanden tolkas så, att de utgör hinder för att tillämpa de spanska processuella bestämmelserna om utmätning av intecknad egendom, i vilka det föreskrivs att den verkställighetssökande fordringsägaren kan tilldelas den intecknade fastigheten för ett belopp som motsvarar 50 procent av dess uppskattade värde (för närvarande 60 procent), vilket innebär att konsumenten/gäldenären drabbas av en omtiverad påföljd som motsvarar 50 procent (för närvarande 40 procent) av nämnda uppskattade värde?

3. Ska rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal och de principer i gemenskapsrätten som avser skydd av konsumenterna och balans i avtalsförhållanden tolkas så, att det föreligger rättsmissbruk och obehörig vinst när den verkställighetssökande fordringsägaren efter att ha tilldelats den intecknade fastigheten för ett belopp som motsvarar 50 procent (för närvarande 60 procent) av dess uppskattade värde ansöker om att utmätning ska verkställas för det belopp som återstår för att skulden helt ska infrias, trots att den tilldelade egendomens uppskattade värde och/eller faktiska värde överstiger den totala skulden och trots att ett sådant handlande är tillåtet enligt den nationella processrätten?

4. Ska rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal och de principer i gemenskapsrätten som avser skydd av konsumenterna och balans i avtalsförhållanden tolkas så, att tilldelningen av den intecknade fastigheten med ett uppskattat värde och/eller ett faktiskt värde som överstiger det totala hypotekslånet medför att artikel 570 LEC ska tillämpas i stället för artiklarna 579 och 671 LEC och att det följaktligen ska anses att den verkställighetssökande fordringsägaren har fått full betalning för sin fordran?

⁽¹⁾ EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169.

⁽²⁾ Ley de Enjuiciamiento Civil (civilprocesslagen)

Överklagande ingett den 22 maj 2013 av Lord Inglewood m.fl. av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 13 mars 2013 i de förenade målen T-229/11 och T-276/11, Inglewood m.fl. mot Parlamentet

(Mål C-281/13 P)

(2013/C 226/06)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Lord Inglewood m.fl. (ombud: S. Orlandi, J.-N. Louis och D. Abreu Caldas, avocats)